

Lovforslag nr. L 50. Fremsat den 16. januar 1991 af justitsministeren (Engell)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlige myndigheders registre

(Fritagelse af visse registertyper fra forskriftskravet m.v.)

§ 1

I lov om offentlige myndigheders registre, jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 2. oktober 1987, som ændret ved lov nr. 192 af 29. marts 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen eller den, kommunalbestyrelsen bemyndiger dertil, kan bestemme, at kommunen tilslutter sig et register eller et system af registre af den i stk. 1 nævnte karakter. Beslutningen skal inden 4 uger meddeles til Registertilsynet med oplysning om eventuelle særlige vilkår for tilslutningen.«

2. § 8, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler om, at registre, som ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter, undtages fra bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 samt § 7, stk. 1-3. Det samme gælder registre, som ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end identifikationsoplysninger, herunder personnummer, samt oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler om, at bestemte typer af registre undtages fra

bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 samt § 7, stk. 1-3.«

3. I § 13 ophæves *stk. 4* og i *stk. 2* udgår ordene: »For sygehusregistre eller andre patient- og sygdomsregistre gælder bestemmelsen i *stk. 4*«. *Stk. 5-7* bliver herefter *stk. 4-6*. I *stk. 6* og *7*, der bliver *stk. 5* og *6* ændres »*stk. 1-4*«, »*stk. 5* og »*3-4*« til henholdsvis: »*stk. 1-3*«, »*4*« og »*3*«.

4. I § 14, *stk. 1*, ændres »jf. *stk. 5*«, til: »jf. *stk. 4*«, og § 14, *stk. 2*, ophæves.

5. I § 15 ændres »*stk. 1, 2, 4, 5* og *7*« og »og *6*« til henholdsvis: »*stk. 1, 2, 4* og *6*« og »og *5*«.

6. I § 28, *stk. 2*, ændres »§ 8, *stk. 3* til: »§ 8, *stk. 3* og *4*«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

§ 3

Loven gælder ikke for registre, der føres for det færøske eller grønlandske hjemmestyres myndigheder eller for rigsmyndighederne på Færøerne eller i Grønland. Lovens § 1 kan ved kgl. anordning sættes i kraft for rigsmyndighedernes registre med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre en forenkling af lov om offentlige myndigheders registre især med hensyn til den administrative sagsbehandling i forbindelse med oprettelse af registre.

Lovforslaget er udformet under hensyn til de synspunkter, der kom frem under den registerkonference, som Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark afholdt den 21. og 22. august 1990 med deltagelse af blandt andet repræsentanter for kommunerne og for Folketingets partier.

2. Loven om offentlige myndigheders registre er fra 1978 og blev til på baggrund af et omfattende udvalgsarbejde, jf. betænkning nr. 767/1976 om offentlige registre. Lovforslaget er gengivet i Folketingstidende 1977/78, tillæg A, sp. 653 ff. Folketingets behandling er gengivet i forhandlingerne, sp. 445, 1860 ff, 10598 ff og 10948 f. Retsudvalgets betænkning findes i tillæg B, sp. 975 ff.

Loven er ændret ved lov nr. 383 af 10. juni 1987. Lovforslaget er gengivet i Folketingstidende 1986/87, tillæg A, sp. 479 ff. Folketingets behandling af lovforslaget er gengivet i forhandlingerne, sp. 99, 1484 ff, 12904 ff og 13254 ff. Retsudvalgets betænkninger er gengivet i tillæg B, sp. 2437 ff og 2573 f. Ved loven blev der blandt andet givet hjemmel til i en bekendtgørelse at fastsætte regler om, at bestemte registertyper ikke omfattes af forskriftskravet. Hjemlen er udnyttet i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 11. marts 1988.

Ved lov nr. 192 af 29. marts 1989 udgik henvisningen til Hovedstadsrådet i § 6, stk. 1, som en konsekvens af Hovedstadsrådets nedlæggelse.

3. Siden lovens gennemførelse i 1978 er der sket en omfattende teknologisk udvikling på edb-området. Udviklingen har ført til en langt mere udbredt anvendelse af edb i den offentlige forvaltning. Den større udbredelse af edb i forvaltningen skyldes også myndighedernes bestræbelser på at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen samtidig med, at der ydes borgerne en bedre og hurtigere betjening, ligesom Folketinget på forskellige områder har vedtaget en lovgiv-

ning, som forudsætter, at de forskellige ordninger administreres ved hjælp af edb.

Hovedvægten i anvendelsen af edb-systemer i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne lå på store centrale anlæg, som ofte var opbygget som de såkaldte batch-systemer, hvor der ikke var direkte adgang til oplysningerne for brugerne over terminaler. I de tilfælde, hvor der var terminaladgang, havde kun forholdsvis få personer adgang til oplysningerne. Navnlig udviklingen af de såkaldte PC'ere sidst i 80'erne har påvirket anvendelsen af edb i forvaltningen i væsentlig grad, ligesom både antallet af terminaler og antallet af personer beskæftiget med sagsbehandling på edb, er steget betydeligt. Sammenknytningen af de enkelte forvaltningers og myndigheders edb-anlæg i lokale netværk har også ændret billedet af edb-anvendelsen i den offentlige forvaltning og har tillige medført en ændring i tilrettelæggelsen af den enkelte medarbejders sagsbehandling og funktioner. Udviklingen i edb-teknikken har således afstedkommet et øget antal mindre, men også mindre følsomme edb-registre med personoplysninger.

Edb-udviklingen har sammen med overførslen af stadig flere administrative opgaver til kommunerne ført til et ønske fra kommunal og amtskommunal side om at få lempet registerlovgivningens bestemmelser således, at der bliver en nemmere adgang til at etablere edb-registre til støtte for den daglige opgaveløsning og sagsbehandling som led i en bedre borgerbetjening.

Det gælder navnlig med hensyn til, hvad kommunerne har kaldt »banale« registre, det vil sige registre, som ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter. Ønsket omfatter imidlertid også fra kommunernes side registre med almindeligt fortrolige oplysninger, f.eks. registre med økonomiske oplysninger, idet sådanne registre efter kommunernes opfattelse ikke skønnes at kunne indebære en risiko for krænkelse af privatlivets fred eller i øvrigt at kunne komme i strid med ønsket om at beskytte den personlige integritet. Kommunerne lægger i den forbindelse vægt på, at sådanne registre ikke vil indeholde oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. lovens § 9, stk. 2.

Fra kommunal side er det især reglerne om, at kommunalbestyrelsen som sådan skal godkende oprettelsen af registre og kravene til udarbejdelse af til tider ganske omfattende forskrifter for det enkelte register, der har givet anledning til kritik. De kommunale organisationer har i den forbindelse peget på, at Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 11. marts 1988 om undtagelse af visse typer registre, ikke har ført til de fornødne lettelser i den kommunale administration. Det skyldes navnlig, at bekendtgørelsen, som følge af hjemmelsgrundlagets udformning i den gældende § 8, stk. 3, ikke giver mulighed for, at sådanne mindre følsomme registre kan oprettes uden selve kommunalbestyrelsens medvirken i hvert enkelt tilfælde. Det er også et problem, at dataindholdet er fuldstændigt reguleret i bekendtgørelsen, og at der derfor, og som følge af bindingerne i lovens forarbejder, ikke har været mulighed for løbende at tilpasse dataindholdet i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv administration.

4. Justitsministeriet er enig med de kommunale organisationer i, at der som følge af den øgede udbredelse af edb i sagsbehandlingen, ikke mindst som led i etableringen af de kommunale servicesystemer, er behov for en forenkling og en afbureaukratisering af registerlovgivningen. Det gælder særligt for så vidt angår reglerne om oprettelse af registre, der ikke er »registerfølsomme«. Det vil sige registre, som ud fra en samlet bedømmelse af registrets dataindhold, personkreds, størrelse og formål, under brug i den moderne administration ikke kan siges at indebære en særlig risiko for krænkelse af den personlige integritet. Det gælder, selv om nogle af oplysningerne i registret efter omstændighederne vil være fortrolige af hensyn til private interesser efter lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet forskellige løsningsmuligheder. Blandt andet har det været overvejet at give adgang til at undtage registre, som ikke indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, fra forskriftskravet. En sådan løsningsmodel vil medføre, at en lang række edb-registre, f.eks. inden for det sociale område og inden for skatteområdet, ville kunne undtages fra lovens krav til oprettelsen af registre, og dermed ikke umiddelbart ville være undergivet den mere detaljerede regulering, der kan være behov for ved sådanne systemer, gennem forskriftskravet. Justitsministeriet finder ikke, at sådanne registre, under hensyn til blandt andet formål og personkreds, kan betegnes som »ikke-registerfølsomme«, og der er derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for, at der gives adgang til at undtage sådanne registre fra forskriftskravet.

Som en anden løsningsmodel har Justitsministeriet overvejet kun at åbne mulighed for at undtage registre, som ikke indeholder fortrolige oplysninger. Denne løsningsmodel vil dog efter Justitsministeriets opfattelse være for snæver, idet en række oplysninger efter forvaltningslovens almindelige regler om tavshedspligt vil være af fortrolig karakter af hensyn til private interesser, uden at de dog kan anses som følsomme i registermæssig henseende. Det gælder navnlig oplysninger om personnumre og andre almindelige identifikationsoplysninger, som offentlige myndigheder benytter. Det kan også være forskellige betalingsoplysninger. Oplysninger af denne karakter kan, uden at det kan give anledning til betænkeligheder, indgå i f.eks. myndighedernes servicesystemer, hvorfra oplysningerne ikke videregives til private, medmindre det i ganske særlige tilfælde vil være berettiget, f.eks. fordi det følger af lov, at oplysningerne skal videregives.

Justitsministeriet har på den baggrund foreslået en mellemløsning, hvorefter der gives justitsministeren adgang til at fastsætte regler om, at registre, der ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end identifikations- og betalingsoplysninger, kan oprettes uden forskrifter. Det foreslås endvidere, at der gives ministeren adgang til at bestemme, at registre af denne karakter kan oprettes uden forelæggelse for kommunalbestyrelsen, i det omfang kommunalbestyrelsen finder grundlag for at delegere sin kompetence til et udvalg eller til den kommunale forvaltning. Herudover foreslår Justitsministeriet at opretholde adgangen til at fastsætte regler om, at visse nærmere angivne registertyper undtages fra forskriftskravet. Undtagelsesadgangen udvides dog således, at der også gives mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan henlægge beslutningen om at oprette sådanne registre til den kommunale forvaltning.

5. Lovforslaget indebærer på den baggrund, at der i § 8, stk. 3, gives justitsministeren en bemyndigelse til at undtage registre, der ikke indeholder fortrolige oplysninger, fra lovens krav om oprettelse i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 og § 7, stk. 1–3. Registerne kan tillige indeholde oplysninger om personnumre og andre identifikationsoplysninger samt oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet udmøntet således, at registre, der ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end de nævnte identifikations- og betalingsoplysninger, i almindelighed undtages fra forskriftskravet. Kommunale registre undtages endvidere fra kravet om, at der i alle tilfælde skal ske forelæggelse for kommunalbestyrelsen, idet der vil blive givet mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan de-

legere sin kompetence helt eller delvist til den kommunale forvaltning.

Det vil dog samtidig blive sikret, at registrene skal følge lovens almindelige ordning med hensyn til forskrifter, hvis de må anses for registerfølsomme. Registertilsynet vil derfor, under hensyn til registrets indhold, personkreds, størrelse, formål og anvendelsesområde, få adgang til i det enkelte tilfælde at fastsætte, at der skal udfærdiges forskrift for et register, hvis det findes påkrævet. Der tænkes endvidere fastsat regler om, at der ikke må ske samkøring af registrene med andre registre i kontroløjemed, med mindre der tilvejebringes hjemmel.

For at sikre, at der såvel hos myndighederne som i tilsynet er en oversigt over, hvilke edb-registre myndigheden har, er det tanken at fastsætte regler om, at registret skal anmeldes til Registertilsynet, eller at der kvart- eller halvårligt skal udfærdiges oversigter over nyoprettede registre, for hvilke der ikke skal fastsættes forskrifter. Oversigterne skal indsendes til tilsynet. Indberetningerne til Registertilsynet vil være omfattet af offentlighedslovens almindelige regler om aktindsigt, og der vil således også for pressen og borgerne være adgang til at følge med i myndighedens oprettelse af edb-registre, for hvilke der ikke skal være en forskrift.

Lovforslaget indebærer endvidere, at der i § 8, stk. 4, gives justitsministeren bemyndigelse til at undtage visse typer af registre fra lovens bestemmelser om oprettelse. Det vil være en betingelse, at registrene ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end de, der opregnes i den bekendtgørelse, der udfærdiges i medfør af bestemmelsen. Ordningen svarer til den, der følger af den gældende lovs § 8, stk. 3, med den ændring, at registerindholdet kun fastlægges med hensyn til fortrolige oplysninger, medens indholdet af ikke-fortrolige oplysninger kan fastlægges af myndigheden selv. Fastlæggelsen skal dog ske inden for registrets formål. Der foreslås endvidere den ændring, at registre, der undtages ved bekendtgørelsen, skal kunne oprettes uden godkendelse i kommunalbestyrelsen, i det omfang kommunalbestyrelsen henlægger sine beføjelser til den kommunale forvaltning.

Det er tanken at fastsætte regler om, at Registertilsynet også med hensyn til registre af denne type skal kunne træffe bestemmelse om, at registret under hensyn til formål, dataindhold m.v. skal dækkes af en forskrift. Det er endvidere tanken at fastsætte regler om, at registrene ikke må samkøres med andre registre i kontroløjemed. Det vil også med hensyn til disse registre, blive bestemt, at der etableres en offentlig tilgængelig indberetningsordning til tilsynet.

Hovedformålet med de foreslåede ændringer i lovens § 8, stk. 3 og 4, er således at sikre, at offentlige

myndigheder kan benytte den moderne edb-teknologi i den daglige administration, uden at der i hvert enkelt tilfælde skal oprettes særskilte registerforskrifter, blot fordi der i edb-systemerne indgår personoplysninger, når disse oplysninger ikke kan anses for at være følsomme eller fortrolige. Myndighederne skal således uden videre kunne oprette personaleoversigtsregistre, telefon- og adressefortegnelser, leverandør- og kreditorregistre m.v., når der ikke i disse registre indgår fortrolige oplysninger ud over identifikationsoplysninger og oplysninger om betalingsforhold.

En række af de registre, som i dag er særskilt undtaget fra forskriftskravet efter bekendtgørelse nr. 120 af 11. marts 1988, vil fremover generelt kunne undtages efter de regler, som påtænkes udfærdiget i medfør af forslaget § 8, stk. 3. Forslaget indebærer for disse registre, at de kan oprettes uden forskrifter også selv om de har et bredere registerformål eller dataindhold end i dag, når blot der ikke er tale om andre fortrolige oplysninger end de oven for nævnte identifikations- og betalingsoplysninger.

Det er også tanken, at andre registertyper, som f.eks. ejendomsskattelånerregistre, skal kunne oprettes uden forskrift. Karakteristisk for disse registre er, at de er oprettet i alle kommuner manuelt eller på edb for at administrere en bestemt social ordning, i det foreliggende tilfælde lån til pensionister til betaling af ejendomsskatter. Selv om der er tale om oplysninger om sociale forhold, indeholder registrene ikke oplysninger om væsentlige sociale problemer. Det er derfor fundet ubetænkeligt at lade disse registre omfatte af undtagelsesadgangen. Andre registre på social- og sundhedsområdet og en række registre på skatteområdet vil derimod fortsat kun kunne oprettes i henhold til nærmere fastsatte forskrifter. Det gælder en række fælleskommunale registre som allerede på grund af deres størrelse og dataindhold falder uden for undtagelsesadgangen efter forslaget § 8, stk. 3. Men også enkeltkommunale registre på social-, sundheds- og skatteområdet, som indeholder andre fortrolige oplysninger end betalingsoplysninger og identifikationsoplysninger, vil falde uden for.

Skal et register samkøres med andre registre i andet øjemed end opdatering af identifikationsoplysninger og betalingsoplysninger eller til statistisk eller videnskabelig brug, er det tanken, at der fortsat skal fastsættes forskrifter for registret.

I tilfælde, hvor registret fremtræder i en sådan sammenhæng, at der derigennem gives oplysninger om de registrerede, som må siges at vedrøre deres rent private forhold, må registret efter omstændighederne anses for registerfølsomt. Registre inden for social- og sundhedsområdet, som f.eks. gennem fast-

læggelsen af personkredsen direkte eller indirekte kan vise noget om væsentlige sociale problemer eller helbredsforhold, vil derfor ikke blive undtaget, men skal dækkes af en forskrift. Registre over personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, registre, som føres af skolepsykologer og lignende, vil således fortsat kun kunne oprettes med forskrift.

Lovens almindelige krav om sikkerhedsforanstaltninger i § 12 gælder for de registre, for hvilke der efter ordningen ikke udfærdiges forskrifter. Loven forudsætter således stadig, at myndighederne udarbejder generelle sikkerhedsregler for deres brug af edb. Der henvises i den forbindelse til Registertilsynets årsberetning 1989, side 23 f.

Gennemføres lovforslaget, skønnes der ikke at være behov for at opretholde den gældende adgang i § 8, stk. 4, til at lade Registertilsynet træffe afgørelse om, at der i enkeltstående tilfælde ikke skal udarbejdes forskrifter. Adgangen foreslås derfor ophævet.

Med hensyn til § 7, stk. 4, er det foreslået, at kravet om, at kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde skal godkende tilslutningen til et register eller et system af registre, der er indrettet med henblik på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner (de såkaldte fælleskommunale registre), ændres således, at beslutningen kan tages af kommunalbestyrelsen eller den, som kommunalbestyrelsen bemyndiger dertil. Ændringen er fundet ubetænkelig under hensyn til, at et fælleskommunalt register, der indeholder fortrolige oplysninger, kun kan oprettes i henhold til godkendelse af finansministeren efter forhandling med Registertilsynet og i praksis de kommunale organisationer. Ønsker kommunalbestyrelsen selv på visse områder at følge udviklingen, kan den på disse områder undlade at henlægge sine beføjelser til den kommunale forvaltning. Yderligere kontrol med oprettelsen og tilslutningen til sådanne registre skønnes ikke nødvendig.

Ophævelsen af de særlige regler for registerindsigt i sygehusregistre m.v., jf. den gældende lovs § 13, stk. 4, er en ændring som følge af gennemførelsen af offentlighedslovens § 9, hvorefter der uden videre er adgang for patienten til aktindsigt i hele sygehusjournalen. Adgangen til aktindsigt efter offentlighedslovens § 9 omfatter også de udskrifter af sygehusregistret, som måtte ligge på sygehusjournalen. Som det fremgår af Indenrigsministeriets vejledning af 5. november 1986 om aktindsigt i sygehusjournaler, kan der jævnligt være behov for, at patienten vejledes om forståelsen af journalen. Sygehuset bør i den forbindelse tilbyde den fornødne hjælp og vejledning. Samme hensyn gælder ved indsigt i sygehusregistre, der føres på edb. På baggrund af den hjælp og vejledning, som patienterne kan få i forbindelse med gennem-

gang af sygehusjournalen, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke grundlag for at opretholde de særlige regler om, at man alene kan få registerindsigt gennem en læge. Er der oplysninger i registerudskriften, som patienten ikke forstår, kan den pågældende få den fornødne vejledning af den læge eller myndighed, som fører registret.

6. I september måned 1990 har EF-Kommissionen fremlagt forskellige initiativer til fælles EF-regler om databeskyttelse. Reglerne skal, som et af hovedformålene, være et led i beskyttelsen af den enkelte borger i forbindelse med brugen af personoplysninger.

Disse EF-regler vil sammen med udviklingen i edb-teknikken og i edb-anvendelsen i den offentlige forvaltning føre til, at der inden for de kommende år kan blive behov for en mere gennemgribende revision af registerlovgivningen og af de forvaltningsretlige regler, som i dag gælder for sagsbehandlingen. Indførelsen af edb i den daglige forvaltning og udviklingen af edb-teknikken er dog i dag ikke kommet så langt, at det er muligt allerede på nuværende tidspunkt at angive behovet og rammerne for sådanne nye regler. Udviklingen af større databaser for de enkelte myndigheder synes dog at måtte føre til overvejelser om en eventuel ændring eller en ophævelse af det traditionelle registerbegreb. Disse mere generelle spørgsmål vil Folketinget få lejlighed til senere at tage op til drøftelse, når det bliver muligt at give et klarere billede af mulighederne i denne udvikling.

7. Lovforslaget har været forelagt Finansministeriet, Registertilsynet, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark.

8. Med hensyn til lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne skønner Justitsministeriet, at gennemførelse af de foreslåede regler vil medføre en betydelig administrativ lettelse af kommunernes arbejde i forbindelse med etablering af edb-registre. Kommunerne vil således blive fritaget for udfærdigelsen af et stort antal forskrifter og fritaget for den bestående pligt til at forelægge oprettelsen af alle edb-registre for kommunalbestyrelsen i et kommunalbestyrelsesmøde efter forudgående behandling i et eller flere udvalg.

Med henblik på nærmere stillingtagen til de kommunal-økonomiske konsekvenser af regelændringen, og herunder spørgsmålet om eventuelle konsekvenser for fastsættelsen af de kommunale bloktilskud, er Justitsministeriet indstillet på at optage forhandling med de kommunale organisationer samt Københavns og Frederiksberg kommuner.

Gennemførelsen af de ændrede regler vil medføre en omlægning af Registertilsynets arbejde, idet tilsy-

net ikke skal udtale sig om forskrifter i samme omfang som hidtil. Regelændringen må imidlertid forventes at medføre en administrativ merbelastning i forbindelse med den anmeldelsespligt, som det er tanken at fastsætte i merfør af lovforslagets bestemmelser. Der påregnes samtidig en væsentlig stigning i antallet af nyoprettede mindre registre, der vil blive omfattet af en sådan anmeldelsespligt.

Registertilsynet forventes tillige at få en øget arbejdsbyrde i forbindelse med rådgivning om, hvorvidt registre kan oprettes uden forskrifter, og om bestemte oplysninger kan anses for fortrolige. Med henblik på fortsat at sikre en overholdelse af reglerne, er det herudover hensigten at styrke Registertilsynets kontrollfunktion ved inspektioner, stikprøver og lignende.

Gennemførelsen af lovforslaget skønnes på denne baggrund ikke at få væsentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for staten.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen indebærer, at kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om at delegerer beslutning om vedkommende kommunes deltagelse i eller tilslutning til fælleskommunale registre til den kommunale administration. Ændringen omfatter også fælleskommunale registre, der er undtaget fra forskriftskravet.

Fælleskommunale registre er registre eller et system af registre, der er indrettet med henblik på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner. Fælleskommunale registre findes navnlig inden for social-, sundheds- og skattelovgivningen og oprettes hovedsagelig med hjælp fra eller udvikles af de kommunale organisationers fælles edb-virksomheder, f.eks. Kommunedata. Udarbejdelsen af forskrifter sker i et nært samarbejde mellem disse, Finansministeriet og Registertilsynet.

Af reglerne i lovens § 7, stk. 1 og 2, følger iøvrigt, at Finansministeriet skal godkende eventuelle forskrifter for registre, ligesom der skal indhentes en udtalelse fra Registertilsynet om forskrifterne. Det bemærkes dog, at mindre ændringer af et bestående register, hvorved registret ikke skifter karakter, kan ske uden forelæggelse for Registertilsynet.

Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 5.

Til nr. 2

Bestemmelsen giver justitsministeren en bemyndigelse til, efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet, at undtage visse registre fra lovens bestemmelser om oprettelse af registre.

Efter den *gældende* bemyndigelse i lovens § 8, stk. 3, har justitsministeren undtaget visse nærmere opregnede typer af offentlige edb-registre fra kravet om forskrifter. Den *gældende* § 8, stk. 4, giver Registertilsynet mulighed for konkret at træffe beslutning om, at der ikke skal fastsættes forskrifter for et bestemt register.

Ved forslaget indsættes en *ny* § 8, stk. 3, medens justitsministerens nuværende bemyndigelse, med enkelte udvidelser, bevares i forslaget, som en *ny* § 8, stk. 4. Registertilsynets mulighed for konkret at undtage bestemte registre, vil efter forslaget være overflødig og foreslås derfor ophævet.

Bemyndigelsen i *forslagets* § 8, stk. 3 og 4, er i forhold til den *gældende* § 8, stk. 3, udvidet til også at omfatte reglerne om politisk godkendelse.

Lovens øvrige regler gælder for registre, der undtages efter bestemmelserne. Det gælder blandt andet reglerne om sikkerhed, registrering, registerindsigt og videregivelse.

Om baggrunden for bestemmelserne henvises i øvrigt til pkt. 4 og 5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Ophævelsen af den særlige bestemmelse om registerindsigt i sygehusregistre m.v. efter § 13, stk. 4, medfører, at lovens almindelige bestemmelser om registerindsigt i offentlige myndigheders registre finder anvendelse. Disse regler fremgår af §§ 13–15, jf. lovens kapitel 4.

Det følger blandt andet heraf, at den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne kan vige for hensynet til den pågældende selv. Dette svarer til den ordning, der gælder efter offentlighedslovens § 9, stk. 2, om aktindsigt i sygehusjournaler.

Ophævelsen af § 13, stk. 4, medfører endvidere en række konsekvensændringer af redaktionel karakter i § 13.

Til nr. 4 og 5

Ændringerne er alene af redaktionel karakter som en konsekvens af ophævelsen af § 13, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af ændringen af lovens § 8, stk. 3 og 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og skal give Registertilsynet samme mulighed som hidtil for at kunne offentliggøre tilsynets udtalelser.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Kommunalbestyrelsen eller den, kommunalbestyrelsen bemyndiger dertil, kan bestemme, at kommunen tilslutter sig et register eller et system af registre af den i stk. 1 nævnte karakter. Beslutningen skal inden 4 uger meddeles til Registertilsynet med oplysning om eventuelle særlige vilkår for tilslutningen.«

§ 7. . . .

Stk. 4. En kommunal myndighed må kun tilslutte sig et register eller et system af registre som nævnt i stk. 1 i henhold til vedkommende kommunalbestyrelses beslutning, der træffes i et møde. Kommunalbestyrelsens beslutning skal straks meddeles Registertilsynet med oplysning om eventuelle særlige vilkår for tilslutningen.

2. § 8, stk. 3 og 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler om, at registre, som ikke indeholder oplysninger af fortrolig karakter, undtages fra bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 samt § 7, stk. 1-3. Det samme gælder registre, som ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end identifikationsoplysninger, herunder personnummer, samt oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed.

Stk. 4. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte regler om, at bestemte typer af registre undtages fra bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 samt § 7, stk. 1-3.«

§ 8. . . .

Stk. 3. Justitsministeren kan efter indhentet udtalelse fra Registertilsynet fastsætte, at bestemte typer af registre undtages fra bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6, stk. 2-4, samt § 7, stk. 1-3.

Stk. 4. Registertilsynet kan tillade, at der uanset bestemmelserne i § 4, stk. 2, § 6, stk. 2, og § 7, stk. 1, ikke skal fastsættes forskrifter for et bestemt register, når dette efter registrets karakter må anses for ubetænkeligt.

3. I § 13 ophæves stk. 4 og i stk. 2 udgår ordene: »For sygehusregistre eller andre patient- og sygdomsregistre gælder bestemmelsen i stk. 4.«. Stk. 5-7 bliver herefter stk. 4-6. I stk. 6 og 7, der bliver stk. 5 og 6 ændres »stk. 1-4«, »stk. 5« og »3-4« til henholdsvis: »stk. 1-3«, »4« og »3«.

§ 13. Fremsætter en registreret person begæring herom, skal den registeransvarlige myndighed snarest muligt give den registrerede meddelelse om de oplysninger, der er registreret om ham.

Stk. 2. Hvis en person, hvormed der er registreret oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, fremsætter begæring herom, skal den pågældende med mellemrum, der fastsættes i forskrifterne, have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham. Dette gælder dog kun, hvis den registrerede ikke på anden måde gøres bekendt med de registrerede oplysninger. For sygehusregistre eller andre patient- og sygdomsregistre gælder bestemmelsen i stk. 4. Der kan fastsættes regler om betaling for meddelelser som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Det kan i forskrifterne for registret fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæ-

ring herom. Der kan fastsættes regler om betaling herfor.

Stk. 4. Såfremt en person, der er registreret i et sygehusregister eller andet patient- eller sygdomsregister, ønsker at blive gjort bekendt med de oplysninger, der er registreret om ham, skal han fremsætte begæring herom over for sin læge, der herefter snarest muligt retter henvendelse til den registeransvarlige myndighed. Denne meddeler snarest muligt lægen de oplysninger, der er registreret om patienten, således at lægen kan videregive oplysningerne til ham.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den på-

gældende selv. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder ikke anvendelse for registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag. For andre registre kan der fastsættes undtagelser fra retten til at få oplysninger efter stk. 1-2, for så vidt bestemmelsen i stk. 5 må antages at medføre, at sådanne begæringer i almindelighed må afslås.

Stk. 7. En registreret person, der har fået meddelelse efter stk. 1 og 3-4, har ikke krav på en ny meddelelse før 12 måneder efter sidste meddelelse, medmindre han kan godtgøre en særlig interesse heri.